

Sygn. akt IV KO 114/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie z zażalenia **T. K. i M. K.**

na postanowienie, zatwierdzone w dniu 22 czerwca 2021 r. przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w C., sygn. akt PR I Ds. [...] o umorzeniu śledztwa, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 września 2021 r. wniosku Sądu Rejonowego w C. zawartego w postanowieniu z dnia 6 sierpnia 2021 r., sygn. akt II Kp [...] o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę z zażalenia T. K. i M. K. do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w J..**

UZASADNIENIE

Rzetelnie umotywowane wystąpienie Sądu Rejonowego w C. zasługiwało na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Rolą tej szczególnej regulacji jest m.in. wyeliminowanie czynników mogących mieć negatywny wpływ na zapewnienie niezawisłości sędziowskiej w zakresie orzekania oraz stworzenie lepszych możliwości trafnego rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu (zob. np. postanowienia SN: z 20.01.2010 r., II KO 122/09; z 8.03.2006 r., IV KO 17/06; z 7.04.1999 r., IV KO 24/99). Dobro wymiaru sprawiedliwości może uzasadniać przekazanie sprawy, gdy w następstwie konkretnych okoliczności w społecznym odbiorze może powstać przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana (zob.

np. postanowienia SN: z 12.06.2003 r., IV KO 15/03, OSNwSK 2003/1, poz. 1288; z 12.02.2002 r., V KO 3/02; z 5.01.2001 r., III KO 20/02, OSNwSK 2003/1, poz. 853; z 10.12.1999 r., III KO 98/99).

Konkretyzując powyższe stwierdzenia natury ogólnej Sąd Najwyższy zaznaczał, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby sprawa nie była rozpoznawana w Sądzie, w którym zatrudniony jest sekretarz sądowy pozostający w kręgu osób najbliższych dla pokrzywdzonego. Mogłoby to bowiem wywołać w odbiorze społecznym niepotrzebne komentarze o rozpoznawaniu sprawy w warunkach niegwarantujących pełnej bezstronności (zob. postanowienie SN z 7.06.2018 r., V KO 40/18).

Z podobną sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, skoro ustalono, że pokrzywdzony T. K. jest bratem E. K. z domu K. wieloletniego pracownika Sądu Rejonowego w C., a dodatkowo pracownika Wydziału II Karnego, w którym to Wydziale ma być rozpoznawane zażalenie wniesione przez pokrzywdzonego.

Nie bez znaczenia, w kontekście skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 37 k.p.k. pozostają również dalsze argumenty wskazywane przez Sąd właściwy według zasad ogólnych, a mianowicie to, że pokrzywdzony T. K., który z zawodu jest stolarzem, w przeszłości przez szereg lat świadczył usługi stolarskie na rzecz Sądu Rejonowego C., jak i niektórych sędziów tego Sądu.

Te szczególne okoliczności niniejszej sprawy powodują, że rozpoznanie wniesionego zażalenia przez Sąd właściwy według zasad ogólnych mogłyby stać się – zarówno w odbiorze społecznym, jak i stron postępowania, źródłem, chociażby nieuzasadnionych, wątpliwości co do jego obiektywności i rzetelności.

W takim stanie rzeczy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 37 k.p.k. przekazał sprawę zainicjowaną zażaleniem do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, położonemu w niewielkiej odległości od Sądu występującego z inicjatywą – Sądowi Rejonowemu w J..

Z tego względu postanowiono jak w części dyspozytywnej.